

Kara pieniężna za zajęcie pasa drogowego a płot z 1984 r. Ciekawy wyrok WSA

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 08, listopad 2024 15:54

Przemysław Matysiak

Odsłony: 1856

Na stronę nałożono karę pieniężną za zajęcie pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi. Zajęcie pasa drogowego miało polegać na wygradzeniu terenu płotem. Co ciekawe, w toku postępowania administracyjnego skarżąca konsekwentnie twierdziła, że płot powstał w 1984 r. i istniał przed zamieszkaniem przez nią w przedmiotowym miejscu. Dodatkowo, strona podnosiła, że wygradzona droga zyskała status drogi publicznej dużo później.

Na potwierdzenie swoich racji, skarżąca przedłożyła oświadczenia sąsiadów nieruchomości, z których wynikało, że płot posadowiono przed 1985 r., a także wyrok sądu rejonowego, na mocy którego sąd oddalił prawomocnie powództwo gminy miejskiej przeciwko skarżącej o zapłatę. Co istotne, w prawomocnym wyroku stwierdzono, że płot został zbudowany w 1984 r., a w postępowaniu przed sądem była przesłuchiwana osoba, która uczestniczyła w budowie płotu.

Co na to WSA? Otóż sąd uchylił decyzję SKO i poprzedzającą ją decyzję organu I instancji.

Sąd zwrócił uwagę na art. 38 ust. 1 ustawy o drogach publicznych (udp), który stanowi, że istniejące w pasie drogowym urządzenia obce, które nie powodują zagrożenia i utrudnień ruchu drogowego oraz nie zakłócają wykonywania zadań zarządcy drogi, mogą pozostać w dotychczasowym stanie. WSA wywiódł, że przepis ten odnosi się do sytuacji, w których nie prowadzi się postępowania administracyjnego celem uzyskania przez określony podmiot zgody na lokalizację obiektu lub urządzenia, a następnie na zajęcie pasa drogowego, ponieważ dany obiekt lub urządzenie już w tym pasie istnieje, a zgoda na taki stan wynika wprost z ustawy o drogach publicznych.

Powyższe ma zastosowanie do sytuacji, gdy w dacie wejścia w życie ustawy o drogach publicznych (tj. 1 października 1985 r.) określone obiekty i urządzenia niezwiązane z pasem drogowym i jego funkcjami były już w nim posadowione, albo może być wynikiem działania znajdującego oparcie w przepisach prawa, wskutek którego obiekt lub urządzenie znajdujące się na nieprzynależnym do pasa drogowego gruncie, zostają tym pasem objęte (np. poprzez zmianę planu zagospodarowania przestrzennego).

Przepis art. 38 ust. 1 udp zawiera swego rodzaju ustawowe, nielimitowane czasowo zezwolenie zajmowania pasa drogowego przez obiekty w nim opisane, nieobciążone opłatami za czasowe zajęcie pasa drogowego, przewidzianymi w tej ustawie.

WSA podkreślił jednak, że art. 38 ust. 1 udp dotyczy wyłącznie obiektów istniejących (czyli zlokalizowanych przed 1 października 1985 r.) w pasie drogowym, nie zaś obiektów zlokalizowanych (umieszczonych) w pasie drogowym później w rozumieniu art. 40 ust. 1 i 2 udp.

Jak zatem należało postąpić w sprawie? Otóż, organy administracyjne powinny były ustalić, czy płot istniał przed 1 października 1985 r. Dla tak prezentującego się stanu faktycznego kluczowa jest data posadowienia ogrodzenia, bowiem od tego będzie uzależniona możliwość zastosowania art. 38 ust. 1 udp.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 08.10.2024 r., sygn. akt III SA/Po 147/24, orzeczenie nieprawomocne

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl